

У Миколаєві виступили проти сімейного насильства

За міжнародними даними, найчастішим проявом жорстокого поводження з дітьми є позбавлення їжі або пиття. Це п'ята частина всіх випадків. Замикають своїх нащадків у темряві 10-15% батьків, а близько 13% і зовсім виганяють з оселі. Від чверті до половини дітей повідомляють, що зазнали насильства в сім'ї. Близько 80.000 українських сімей стоять на обліку за жорстоке поводження зі своїми дітьми.

Щоб знайти підхід до таких дітей, у Миколаєві провели перший тренінг сертифікованої програми під назвою "Ключові аспекти допомоги дітям-сиротам та дітям, позбавленим батьківського піклування". Перший модуль має назву "Допомога дітям, які пережили травму".

Дмитро Поправкін – сімейний консультант: "Когда рождается ребенок, то у него есть первоначальные потребности. Потребности в любви, потребности в принятии. К сожалению, дети, которые остаются вне родительской опеки, вне семьи, попадая на улицу или в интернат, зачастую не имеют удовлетворения этих потребностей в самом начале своего развития. Таким образом дети вырастают закомплексованные. Замкнутость, агрессия, – всё это относится к психологической травме, которая развивается с момента рождения ребенка, оставленного родителями. Иногда поведенческие особенности ребенка – это не его проблема, а проблема когда-то неудовлетворенных потребностей первоначальных, которые и выросли в травму".

На тренінгу ділилися по групах, обговорювали власний досвід жертв сімейного насильства, розповідали про усиновлених дітей. Досліджували різні ситуації дітей, їхніх травм і наслідки, міркували, як їм правильно допомогти, з'ясовували навички, які необхідні для піклування про дітей з урахуванням травм. Захід

відвідало близько 75 осіб, що перевершило очікування організаторів.

Ірина Куза – учасниця тренінгу: “Я прошла тренинг и очень была рада что познакомилась с людьми, которые пришли поделиться своим опытом. Нас объединила общая проблема – как помочь детям, которые нуждаются в нашей помощи взрослых.”

Жорстоке поводження з дітьми може мати форму тілесних ушкоджень, які загрожують здоров'ю дитини, порушують її розвиток, і сексуального насильства. Дитині також можуть заподіяти емоційне насильство, коли свідомо і регулярно принижують її гідність, використовують образливі прізвиська, вселяють страх за допомогою дій, жестів, поглядів, загрожують насильством. Характерними симптомами дітей, які отримали травми, є занепокоєння, депресія; порушення сну, нічні жахи; підвищена сексуальна активність; проблеми в школі; самоприниження, завдання собі травм і пошкоджень, усвідомлені або неусвідомлені спроби самогубства.

Анна Богданова – тренер: “И поэтому прежде всего нужно, чтобы сами родители были осознанными и имели понимание. Если родители понимают, что за поведением стоит травма, тогда они могут принести исцеление в жизнь ребёнка через принятие, безопасную среду”.

Ірина Куза – учасниця тренінгу: “Главное, что я для себя вынесла, это прежде чем мы можем оказать помощь детям, мы должны разобраться в себе, посмотреть, какие у нас были травмы, и постараться их исправить и принять детей такими, какие они есть. Мы должны покрывать любовью их негативные поступки, которые вызваны их детскими травмами. И для того, чтобы помочь ребёнку, нужно иметь много терпения. И самое главное, любить детей, которым мы хотим помочь. Поэтому я очень рада, довольна этой встречей и хочу посещать эти тренинги и делиться [этими знаниями] с другими людьми”.

Марія Михайляк, Олексій Дарадур, Миколаїв “Вісті надії”